

Το

Πάσχα είναι εορτή της χαράς και της αγάπης

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης

Ο πιστός έχει μεγάλη γαλήνη και χαρά. Ο άπιστος αδιαφορεί και ξεγελά τον εαυτό του με ταξίδια και πλούσια φαγητά. Η άνοιξη, με ολάνθιστους τους κήπους και τους αγρούς, συμμετέχει στην πανήγυρη μυρώνωντας την εξαίσια φύση. Όλα γοητευτικά, λαμπροφόρα, ολόφωτα. Η πίστη συνεπαίρνεται, η ταπείνωση δεν θέλει πολλά λόγια. Η απλότητα και η καθαρότητα φωτοβολούν. Η αγνή ψυχή συγκινείται. Θυμάται την παιδική αθωότητα και πλημμυρίζει από άυλη χαρά. Η τρυφερότητα της φιλοκαλίας ψέλνει χαρούμενα. Το γλυκύτετο Πάσχα γεννά την άδολη χαρά.

Ημέρα Αναστάσεως και ας λαμπρυνθούμε όλοι, πρώτοι και δεύτεροι, πλούσιοι και φτωχοί. Στη νυχτερινή θεία λειτουργία όλοι έχουν μια ανέκφραστη χαρά, μία ανεκκλήθητη ειρήνη. Η σοφία της πίστης ικανοποιεί απαιτητικά πνεύματα. Η μεγάλη εορτή δημιουργεί αγαλλίαση πανευφρόσυνη, ψυχική ανάταση, ωραία εγρήγορση, διότι Πάσχα Κυρίου, Πάσχα. Οι Ιουδαίοι καταδίκασαν έναν Θεό σε θάνατο. **Ο Θεός όμως «καταδίκασε» τους ανθρώπους σε αθανασία.** Ο Αναστάς Χριστός είναι ότι το ωραίο, το καλό, το αληθές, το προσφιές, το χαρμόσυνο, το θείο, το σοφό, το αιώνιο, καθώς λέγει ο άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς.

Η Ανάσταση του Χριστού είναι η μεγαλύτερη εορτή της Εκκλησίας μας. Αποτελεί το κέντρο της ζωής, της πίστεως, της χαράς, της ελπίδος και της αγάπης των πιστών. Μήπως θα πρέπει να αναρωτηθούμε τι σημασία έχει το Πάσχα στη ζωή μας; Μήπως κρύβει κάποιο μυστικό, προς αλλαγή του τρόπου της ζωής μας; Μήπως θα πρέπει να δω κάπως διαφορετικά τους συνανθρώπους μου; Όταν λέμε ότι ο Χριστός με τον θάνατό του νίκησε τον θάνατο, σημαίνει τον χωρισμό του ανθρώπου από τον Θεό, που είναι η πηγή της ζωής. Ο πνευματικός θάνατος έφερε και τον βιολογικό. Με τη σταύρωση και την ανάστασή του ο Χριστός επανασύνδεσε τους ανθρώπους μαζί του. Ο ατομικιστής άνθρωπος γίνεται πρόσωπο ιερό, μοναδικό και ανεπανάληπτο, απορρίπτει τον ατομικισμό του και θραύει το εγώ του. Χαίρεται κι ενώνεται με όλους. **Οι Χριστιανοί έχουν κληθεί για τη χαρά της Αναστάσεως.**

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέγει πως θα πρέπει να καθαρίσουμε τις αισθήσεις μας για να δούμε το αναστάσιμο φως, όπου ο Χριστός αστράπτει μέσα στο φως και μας λέει να χαιρόμαστε και καλά να ακούσουμε τον επινίκιο ύμνο. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τονίζει: Να εισέλθετε όλοι στο δείπνο της χαράς του Κυρίου μας, και πρώτοι και δεύτεροι, απολαύστε την αμοιβή σας και χαρείτε το πνευματικό συμπόσιο.

Η πάντων χαρά, ο Χριστός η αλήθεια, μετατρέπει τη ζωή μας σε συνεχόμενη πανήγυρη. Η χαρά μάς κάνει να υμνούμε τον αίτιό της. Το Πάσχα να γίνει ευκαιρία και πρόκληση για τη δική μας ανάταση και μεταποίησή μας σε αληθινά χαρούμενους ανθρώπους, ειρηνικούς και γαλήνιους. Να λησμονήσουμε τα λυπηρά περασμένα. Να χαρούμε στα τωρινά ευχάριστα. Η εορτή μάς θέλει δίχως πίκρα στην καρδιά και στεναχώρια στο νου. **Το Πάσχα είναι εορτή της χαράς και της αγάπης.** Ας μας αναστήσει και μας κι ας μας χαροποιήσει. Ο σοφός Γκάντι έλεγε: τον Χριστό τον αγαπώ, αλλά τους Χριστιανούς δεν τους αγαπώ, γιατί δεν μοιάζουν του Χριστού.

Η Ανάσταση του Χριστού χαρίζει αφοβία θανάτου. Μόνο αυτό δίνει άλλο νόημα στη ζωή, ελευθερία και ελπίδα. Είναι γνωστές οι πολλές δυσκολίες του κόσμου

σήμερα. Έχει λησμονήσει να χαμογελά, να χαίρεται και να αστειεύεται. Το θέμα είναι σοβαρό. Υπάρχει συνεχής καχυποψία, αμφιβολία και απόρριψη. Οι ηγέτες δεν εμπνέουν. Ο πολύς κόσμος κουράσθηκε στα τόσα ψέματα. Αναζητά την αλήθεια, το φως, την ελπίδα. Απογοητεύτηκε ο κόσμος από τους ταγούς. Έχασε την εμπιστοσύνη του σε αυτούς. Δεν του λένε όλη την αλήθεια. Τους εξαπάτησαν και συνεχίζουν να τον εξαπατούν.

Σε ένα θαύμα πλέον ελπίζουμε. Οι άνθρωποι μας απογοήτευσαν. **Η Ανάσταση του Κυρίου να αναστήσει την Ελλάδα μας.** Να αναστήσει τους αποκαρδιωμένους Έλληνες. Να ξαναβρούν το χαμόγελο και την ελπίδα. Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, πανήγυρη πανηγύρεων, η μοναδική στην ιστορία αυτοανάσταση. Η σταύρωση θα φέρει ανάσταση. Μη δειλιάζει και αποθαρρύνεται κανένας. **Ο Σταυραναστηθείς Χριστός λέει σε όλους χαίρετε, μη θρηνείτε, μη φοβάσθε, μην απελπίζεστε. Χριστός Ανέστη, χαρά μου, έλεγε ο όσιος Σεραφείμ του Σάρως όλο τον χρόνο. Ο Γέροντας Παΐσιος, ο Αγιορείτης, έλεγε: Δεν ξέρω τι να κάνω τη χαρά μου...**

Πηγή: xristianos.gr